

[Boeck-Hansen.]

trække paa lige Hammel. Skattebyrden er jo ikke kommet til Verden, fordi man har opdaget, at der var noget, der hed Indtægt eller Formue eller Ejendom, nej, Skatterne er forårsaget af, at Samfundet har faaet nogle Udgifter, og disse Udgifter kommer Borgerne og Erhvervene til gode; derfor siger man, man maa lægge Skat paa dem til Dækning af disse Udgifter. Det er Andels-tanken, som derigennem har gjort sig gældende. Derfor er det ogsaa rimeligt, at man siger: Der er her Erhvervsformer, som har stor Fordel af Samfundsgoderne, Retsbeskyttelse, Adgang til Transport o. lign., de har Valutacentralen, og de har mange andre Fordele, hvad enten de nu skønner paa det eller ej, de har, kort sagt, de Fordele, der flyder af at høre til Samfundet, og derfor er det kun ret og retfærdigt, at disse Erhverv er med til at bære Byrderne. Og derefter er der intet andet tilbage end at sige, at de skal trække paa lige Hammel med de andre Erhverv. Det synes jeg blot ikke sker gennem det Forslag, som Flertallet har stillet.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Tale var jeg i øvrigt meget tilfreds med, jeg synes, den stillede Sagen i et klart Lys, og jeg vil da gøre, hvad jeg kan, for at de frie Erhvervs Folk kan komme til at læse den. Der var blot en Ting, jeg ikke rigtig forstod, det var det med de lyssky Bevæggrunde. Jeg synes, man har en vis Ret til at faa at vide, hvad det ærede Medlem dog kan have tænkt paa her, om det skulde være Udvalgsmedlemmerne, der havde lyssky Bevæggrunde eller — ja, jeg forstaar det ikke.

Saa vil jeg gerne have Lov til at stille den højtærede Finansminister et Par Spørgsmaal. Jeg vilde gerne spørge, om den Del af Dividenden, der udbetales til Medlemmerne, og som man ikke kan sige er en Rabat, og som man altsaa ikke ifølge denne Lov anser for at være en Rabat, vil være at beskatte for hvert enkelt Medlem, saaledes at den i Lighed med, hvad der finder Sted over for Aktionærer, bliver beskattet hos hvert enkelt Medlem.

Et andet Spørgsmaal er dette: De store Formuer, som ejes af Brugsforeningerne, de kooperative Forbund — og det drejer sig om meget store Formuer —, hvem ejer egentlig dem skattemæssigt set? Naar man ser paa det fra Skattevæsenets Side, hvem ejer saa dem? For en Ejer maa der jo være, og Skattevæsenet plejer at kunne finde Ejerne. Jeg vilde være meget taknemmelig for at faa en saadan Oplysning,

saaledes at vi i Fremtiden kunde sige: Dér har vi Ejeren, og han ved, hvor meget han ejer, saaledes at han ogsaa kan fortælle Skattevæsenet, hvor meget han ejer.

Endelig kun dette: det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersens Tale var ellers meget klar, men jeg forstod ikke rigtig, hvad det var for nogle Truster og Monopoldannelser, Andelsbevægelsen havde slaaet ihjel. Jeg ved det ikke. Mig forekommer det, at der i hvert Tilfælde er vokset een meget stor Trust op gennem Brugsforeningerne; jeg tror ikke, at der er nogen større Trust her i Landet end netop Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger. Jeg ser nu ikke noget ondt i denne som saadan, men at det er en Trust, det kommer man vist ikke uden om.

Prieme: Skulde man tro det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, er det skattemæssigt set, i Forholdet til Brugsforeningerne en historisk Dag, vi oplever, og der var maaske Grund for konservative Politikere, som jo gennem Aar har ønsket at opnaa en ligelig og retfærdig Beskatning, til i høj Grad at glæde sig paa denne Dag. Naar det nu alligevel for mit Vedkommende er lidt smaat med Glæden, er det ikke, fordi jeg ikke erkender, at der skattemæssigt indledes et nyt Princip, at det gamle Dogme om, at Brugsforeninger ikke svarer Skat, at de driver ikke købmandsmæssig Virksomhed i almindelig Forstand, nu er dødt. Det erkendes i Dag fra alle Partiers Side, at Brugsforeninger maa ligestilles med almindelige Købmænd og som Følge deraf ogsaa beskattes. Naar min Glæde alligevel er ringe, skyldes det, at den Skat, som man herefter paalægger Brugsforeningerne, efter min Opfattelse er noget ringe. Det er kun Princippet, man ændrer; Retfærdigheden er det i det forelagte Lovforslag efter min Opfattelse en lille Smule skralt med.

Jeg skal nu ikke komme ind paa de forskellige Detailler; dem har vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, talt om. Men det, der for mig er det afgørende, og det, som jeg synes, man nu maa bygge videre paa, er Anerkendelsen af, at Brugsforeningerne i almindelig Forstand er Forretninger. Selve Satserne synes jeg derimod, man maa protestere imod. Det gennemføres nu mod Erhvervenes og mod de handlendes Ønske, og jeg kan ikke anerkende, at det er en virkelig og en effektiv Skat, der paalægges Brugsforeningerne. Forholdet er det, at de Penge, private Folk har anbragt et eller andet Sted, har Skattevæsenet ikke svært ved at finde. Paa Selvangivelserne